

PIOSENKA PRZEKONYWUJĄCA

Melodia: Delmet *Petit chagrin*

Gdy twej miłości kwiat już zwiadł,
Nim w kraj daleki pójde stąd,
O mój ANIELE,
W rozstaniu smutnej chwili tej
Wysłuchać mojej prośby chciej:
To tak niewiele!

Sentymentalnych zaklęć słów
Nie lękaj się usłyszeć znów
Ani rozpaczy,
Nie będę budził dawnych mar:
Wszak musiał prysnąć szczęścia czar
Tak lub inaczej ...

Na wieki pomnieć będę ten
O twej miłości cudny sen,
Upojeń tyle;
Lecz nim me serce strącisz w grrrrrró -
Ach, pozwól zostać u twych stóp
Jeszcze choć chwilę!

Nim pójde cicho i bez skarg,
Scałować pozwól z twoich warg
Ten wdzięk dziewczęcy -
Niech twoich ust niestarty ślad
Na ustach mych uniosę w świat,
Nie pragnę więcej ...

W twych sukniach pozwól twarz mi skryć
I choć przez chwilę jeszcze żyć
Szczęścia wspomnieniem ...
Gdy pieszczot mych palący szal
Twych zmysłów szukał, aż się stał - -
Wspólnym westchnieniem ...

Twą głowę pochyl na ma skroń
I włosów twych drażniąca woń
Niech mnie upoi.
Po raz ostatni jeszcze niech
Usłyszę spazmatyczny śmiech
Rozkoszy twojej ...
Wysłuchaj zatem prośby mej,
Wszak trudno chyba żądać mniej,
Bardziej nieśmiało.

Niech dawnych wzruszeń słodka moc
Odżyje choć na jedna noc,
Wszak to tak mało ...

Pisane w r. 1907